

[Erling Dinesen.]

at vi er positivt indstillet over for enhver forbedring i loven; men at der er et stort behov for en samlet og mere dybtgående revision, er der ingen tvivl om, og det er som allerede nævnt det arbejde, som har været i gang igennem en årrække.

Hvad angår spørgsmålet om forbedringerne i tilskuddet for dobbelt husførelse og til hjemrejse, er vi selvsagt også positivt indstillet. Vi er klar over, at der er problemer forbundet med det, og dem ønsker vi nærmere drøftet i udvalget.

Når det gælder spørgsmålet om de fremtidige dagpengesatser, indeholder forslaget selvsagt forbedringer, selv om det altså ikke, som jeg nævnte før, er en nyordning i overensstemmelse med det principielle standpunkt om en egentlig erstatning for tab af løn under arbejdsløshed. Dette principielle standpunkt har man åbenbart midlertidigt forladt i SF.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, det går med den mindstesats på 55 kr., som er foreslået. Det er ikke, fordi jeg finder den for høj, men fordi jeg tror, der er nogenlunde enighed om, at der er et vældigt behov for, at sikre de flere hundredtusinder, som her i landet nu har deltidsbeskæftigelse, adgang til at opnå nydende medlemsret af en arbejdsløshedskasse. Vi er positivt indstillet heroverfor, men det vil formentlig umuliggøre, at man kan have den mindstesats, som er anført i lovforslaget her. Selv om det foreslåede maksimumsbeløb på 90 pct. af den faktiske indkomst svarer til den grænse, vi tidligere har foreslået, tror jeg, det vil være en næsten håbløs opgave at administrere en ordning med et sådant fastsat minimumsbeløb, når de deltidsbeskæftigede også skal med ind under et vist sikkerhedsnet, og det skal de jo.

Som allerede nævnt havde jeg helst set et mere omfattende lovforslag fra regeringen. Jeg håber, at det kun lige er de igangværende overenskomstforhandlinger, som har forhindret, at udvalgsarbejdet er blevet færdigt inden jul. Jeg håber, man bliver færdig meget hurtigt med det. Men arbejdsministeren har her tilkendegivet, at vi ikke får noget lovforslag fra regeringens side i denne samling, og det havde jeg unægtelig nogle bange anelser om. Så meget mere grund-

er der, mener jeg, til at arbejde alvorligt med det lovforslag, som foreligger her, og vi ønsker, at det kommer til at indeholde forbedringer ud over det, som her er foreslået.

Jeg havde som sagt helst set et mere omfattende lovforslag fra regeringen, men vi er under alle omstændigheder indstillet på at hjælpe de mange arbejdsløse så meget, vi kan, og vi er parat til et sagligt udvalgsarbejde om alle de spørgsmål, som findes i lovforslaget.

Asger Jensen: Det er ligetil, at de problemer, der rejses i dette lovforslag, er noget, vi alle har interesse for og har arbejdet med. Det gælder ikke mindst os, der var med til at foreslå nedsat en socialreformkommission, som bl. a. skulle have til opgave at se på, hvordan korttidsydelse skulle være. Men man har netop foreslået en sådan kommission nedsat i erkendelsen af, at det ikke er så nemme spørgsmål endda, hvis de skal løses sagligt og rigtigt. Man kan godt forstå, at nogle partier finder anledning til bare at fremsætte forslag, som kræver ind; sådan har det altid været her i folketinget. Men måske socialdemokratiet er blevet lidt vanskeligere stillet, for nu følger den nuværende regering jo socialdemokratiets tidligere linje og siger, at man vil have den saglige baggrund i orden, enten gennem socialreformkommissionen eller 1964-udvalget. Det er den samme besked, som tidligere arbejdsministre har givet på socialdemokratiets vegne, og der er sådan set ikke noget nyt i den problemstilling. Det, der er nyt, er, hvis nogle andre partier havde et andet synspunkt, at man kan fare til at gennemføre sådanne reformer, uden at man har den fornødne baggrund derfor.

Det komplicerer måske yderligere sagen lidt, at det sådan set nu er staten, der lægger ryg til, når der sker forhøjelser, stort set, og derfor er det lidt mere her, ansvaret ligger, mens man tidligere kunne sige, at man kunne sætte kontingenterne op og så give en højere understøttelse, så var ansvaret jo mere fordelt. Det synes jeg også man er nødt til at have med i betragtningen.

Dertil kommer det, som arbejdsministeren også var inde på, at når det er staten, der må lægge økonomisk ryg til, så bør der